

[Glensgård]

regnestykke for regeringen at se, hvor stort et eventuelt provenutab ville være.

Forslaget vil som nævnt betyde en genopretning af investeringslysten, og det medfører samtidig, at vor katastrofale arbejdsløshedssituation kan blive afhjulpet.

Vi er bekendt med, at ministeren for skatte og afgifter vil tage skridt til en kurssikringsordning for de lange eksportkreditter, altså kreditter over 2 års løbetid. Dette udspil vil vi selvfølgelig også se sagligt på, men det foreliggende forslag har et bredere sigte. Vi medtager nemlig også den kursrisiko, som eksisterer for firmaer, som ikke benytter sig af eksportkreditorningen. Vi mener, det er mere rimeligt, at f. eks. firmaer, der på grund af en stor egenkapital selv kan finansiere en eksport, ikke straffes. Med en ordning som skitseret ville man formindsker denne diskriminering.

Jeg vil på fremskridtspartiets vegne håbe for erhvervslivet, at dette forslag vil få støtte blandt folketingets partier. Jeg vil håbe, at det kan ske inden sommerferien.

For at foregribe eventuelle bemærkninger fra de partier, der endnu ikke har haft ordet, vil jeg nævne, at vi agter under udvalgsbehandlingen at diskutere og sandsynligvis fremkomme med et ændringsforslag til § 1, som siger, at man kun skal medtage disse gevinster og tab i den skattepligtige indkomst, såfremt nettobeløbet overstiger 10.000 kr. Det er måske et af de problemer, skatte- og afgiftsministeren var inde på.

Men som sagt, jeg håber, at vi får et hurtigt, sagligt og positivt udvalgsarbejde.

Gudme (RV):

Mit partis udgangspunkt ved bedømmelsen af dette lovforslag er det samme som det, hr. Christophersen gav udtryk for før, en positiv interesse.

Det er givet, at der nu i en usikker tid og en for erhvervslivet vanskelig tid er grund til at være opmærksom på de muligheder, der er for, at der ikke skal være for stor risiko forbundet med at eksportere eller i det hele taget at handle med udlandet.

Man har her drøftet dels den mulighed, som nu fremkommer i fremskridtspartiets lovforslag, dels den videregående mulighed, som består i en statslig kurssikring. Der er kommet tilskyndelser i begge retninger.

Umiddelbart ville det jo være lettest at nøjes med at gennemføre et forslag som det, man kommer med fra fremskridtspartiets side, men jeg må indrømme, at de betænkeligheder, som ministeren gav udtryk for før, selv om de måske nok blev gjort lidt tungere, end de behøvede at være, har betydelig vægt. Derfor må vi sige, at vi på det foreliggende grundlag ikke kan erklære os anderledes, end også venstres ordfører gjorde det, nemlig at vi vil gerne prøve på at komme dybere ind i dette problem. Vi vil gerne i skatte- og afgiftsudvalget drøfte, om der var en mulighed for, at man ved at bogføre det over indkomstopgørelsen, i stedet for at det bare skal være en formuedisposition, når man har tab eller gevinst på fremmed valuta, kunne gøre det tryggere for erhvervsvirksomheder at handle med udlandet.

Jeg siger udtrykkelig erhvervsvirksomheder, for det er i hvert fald iøjenspringende, at fremskridtspartiets forslag er utilfredsstillende, når det ikke gør nogen forskel på erhvervsvirksomheder og andre. Det fremgår af bemærkningerne til § 1, at man har fundet, det var den nemmeste måde for ikke at skulle foretage tvivlsomme grænsedragninger. Selv om det kan være noget, der ville give yderligere besvær for ligningsmyndighederne, tror jeg nok, alle vil opfatte det som helt rimeligt, at det kun er de erhvervmæssige tab, respektive gevinster, der bliver tale om. De, der falder uden for det erhvervmæssige, bør helt givet ikke medinddrages under lovforslaget.

Om man så i øvrigt kan nå nogen forenkling ved det, som hr. Glensgård lige fortalte os han vil anmelde som et ændringsforslag under behandlingen i udvalget, nemlig at man sætter grænsen ved 10.000 kr., således at tab eller gevinster under denne størrelse ikke skal medregnes, det vil jeg sætte et spørgsmålstegn ved. Der kunne vel også tænkes virksomheder, hvor der var tale om tab eller gevinst, i særdeleshed tab, af en mindre størrelse end 10.000 kr., hvor det var nødvendigt at bringe tabet til fradrag.

Som sagt er udgangspunktet for vort vedkommende, at vi vil gerne dybere ind i dette problem, og det håber vi at kunne komme under behandlingen i skatte- og afgiftsudvalget, men før vi er kommet det, vil vi ikke tage endelig stilling til forslaget.